

אח"ד. **חֲדָוֹתָא דְאֹרִייתָא, חֲדָוֹתָא דְאֵילָנָא, דִּהוּא גּוּפָא**

ולכן ביום זה נהגו ישראל לעשות שמחת תורה, וסיומה והתחלתה הוא ביום זה בגלל שראו הקדמונים שהיום הזה הוא רומז לעצם התורה שבו מתייחדים ז"ן הנקראים תורה ואז הוא

שמחת האילן שהוא ז"א הנקרא גוף (רמ"ק).

בשמיני עצרת אין חלק לשרי אומות העולם אלא הקב"ה וישראל לברם

וְעַל דָּא לִית חוּלְקָא בְּהַאי יוּמָא, אֲלָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. בְּגִין כֶּךָ, עֲצַרְת תְּהִיָּה לְכֶם,

לְכֶם, וְלֹא לְאַחֲרָא ולכן אין חלק ביום הזה לשרי האומות אלא רק לקב"ה

ולשכינה הנקראת כנסת ישראל שאז הם מתייחדים ולכן כתוב עצרת תהיה לכם, דהיינו

דוקא לכם ולא לאחרים, כי רק ישראל מקבלים את שפע הייחוד ביום זה ולא האומות

האחרים. (ס"א לְבִתֵּר חֲדָוֹתָא דְאֵילָנָא מִמֶּשׁ וּבְגִינִיָּה הוּא יוּמָא חֵד וְלִית חוּלְקָא בְּהַאי יוּמָא

אֲלָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְעַל דָּא כְּתִיב עֲצַרְת תְּהִיָּה לְכֶם. אוּף הֵכִי בְּהַאי יוּמָא

חֲדָוֹתָא דְאֹרִייתָא חֲדָוֹתָא דְאֵילָנָא דִּהוּא גּוּפָא וְכֹלָא אֲשַׁתְּכַח בִּיהַ) דִּהוּא בְּשַׁעֲתָא

דְּמִלְכָּא אֲשַׁתְּכַח, כֹּלָא אֲשַׁתְּכַח בִּיהַ כי בזמן שהמלך ז"א נמצא

בייחוד עם המלכה שהיא השכינה אז כל השפע נמצא בו בכדי להשפיעו לישראל בניו.

וְעַל דָּא תְּנִינָן, בְּעֲצַרְת עַל פִּירוֹת הָאֵילָן, וְהָא אוּקְמוּהַ

וכמו ששמיני עצרת נקרא עצרת כי הכל נכלל בז"א ביום הזה כך שבועות נקרא עצרת כי

הכל נכלל בו באותו יום ועל כך למדנו שבעצרת נידונים על פירות האילן, דהיינו שהאילן

הוא סוד התפארת שכולל פארות וענפים שהם נשמות ישראל ואז דנים אותם לאיזה גוף

הם יכנסו בעולם הזה, **בְּגֵיץ בָּךְ אֶחָד אֶקְרִי, אֶחָד וְדַאי, כְּמָה דְאִמְרֵן** ומשום כך ז"א נקרא אחד כי בודאי הוא ביום זה הוא בייחוד אחד עם המלכות

כמו שלמדנו.

ממושבותיכם תביאו לחם חמץ כנגד היצר הרע שבקרבתכם

תָּא חַיִּי, מַה פְּתִיב בא וראה על מש"כ בפסוק, **מִמוֹשְׁבוֹתֵיכֶם תְּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה וְגו', סֵלֶת תְּהֵינָה חֲמִץ תִּאֲפִינָה** וקשה. **מֵאֵי שְׁנָא הֲכָא חֲמִץ** (בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל), למה מקריבים בשבועות לחם חמץ [קִיט] והרי היום הזה הוא קדוש כי יש בו את הייחוד העליון של ז"ן ולמה מקריבים חמץ הרומז ליצר הרע והקלי" **אֶלָּא בְּגֵיץ דְכֻלָּא אֶחֱיָדָן**

אור הרשב"י

הבכורים בהקריבתכם מנחה חדשה לה', כי בו ביום נעשה גם גדול לישראל. וגם בתוך נס, האחד שירדה שכינה על הר סיני לעיני כל בית ישראל וראו ושמעו ישראל קול אלקים חיים מדבר מתוך האש, ולא שמע עם אחר קול אלקים ולא היה לפניו ולאחריו ביום ההוא, דכת' כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך וגו'. והנס השני כי נפשם יצאה בדברו, דכת' לא אוסיף לשמוע את קול ה' ואת האש הגדולה לא אראה עוד ולא אמות, והחזיר להם נשמתם ונתן להם חיים. ועוד כת' באותו המעמד הגדול (שמות כ) וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר, והבן זה. א"כ דין הוא שיהא זה הקרבן שבאותו יום בחלות לחם חמץ.

[קִיט] וביאר תורת המנחה שמוזה תכנס לסוד הגדול למה נאמר בקרבן תודה (ויקרא ז יג) על חלות לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו, והלא כת' (ויקרא ב יא) כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו, ואשה לא תתנו מהם, וחמץ פוסל בקרבן דכת' כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ, וכת' (ויקרא ו י) לא תאפה חמץ חלקם נתתי אותה מאשי, אפילו חלק הכהנים היה נפסל בחמץ.

וכן תשכיל ותבין ממוצא דבר בקרבן חג השבועות הנקרא עצרת בכל מקום שנאמר בו ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרונים סולת תהיינה חמץ תאפנה, ונקרא קרבן זה מנחה דכת' (במדבר כח) וביום

הלימוד היומי

בִּיהַ (ובן) בְּאֵילָנָא, דְּהָא בְּאֵילָנָא אַחֲדָן עֲנַפִּין, בְּאֵילָנָא
 אַחֲדָן עֲלִין, קְלָפִין אלא בגלל שהכל נאחזים באילן שהוא ז"א כי באילן של
 ז"א אחוזים שבעים ענפים כנגד השבעים שרים של האומות וכן אחוזים באילן של ז"א עלים
 וקליפות שהם שורשי החיצונים, דִּינִין סְגִיָּאין בְּכָל סְטָרִין, פְּלֵא
 אֶשְׁתַּכַּח בִּיהַ והסיבה לכך כי נאחזים בו דינים רבים בכל צדדי הו"ק שמהם יונקים
 החיצונים ולכן הכל נמצא בו ומושרש בו ולכן מביאים חמץ הרומז ליצר הרע ולקלי.
 וּבְגִין דְּהָאֵי אֵילָנָא, מְכַפֵּר עַל יֵצֵר הָרַע, דְּהוּא בְּבִי
 מוֹתְבִיהַ דְּבַר נֶשׁ כי בחג השבועות הכל נכלל באילן של ז"א והוא מכפר על
 היצר הרע שהוא בבית מושבו של האדם וע"י הקרבן נתקן שורש אחיות היצר הרע והקלי
 בז"א ולכן כתוב ממושבותיכם תביאו לחם חמץ, כי בגלל היצר הרע שבקרבכם תביאו לחם
 חמץ כנגדו בכדי לתקן את שורשו שבז"א ולתקן את הפגם שפגמתם על ידו (רמ"ק).

ז"א סוד התורה נקרא עין חיים ותומכיה נצח והוד מאושר בבינה

אֶמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מֵהָאֵי אֵילָנָא אֶתְזַנְּנוּ כָּל שְׂאֵר אֵילָנִין
 לְתַתָּא אומר רבי אלעזר שמזה האילן של ז"א ניזונים כל האילנות התחתונים
 שמשתלשלים ממנו שמהם יונקים האומות. וְהוּא אֶשְׁתַּרְשָׁא עַל חַד
 נֶהְרָא עֲמִיקָא, דְּנָגִיד וְנָפִיק וְלֹא פִסְקִין מִימּוּי לְעֵלְמִין
 והאילן של ז"א עצמו מושרש על נהר אחד עמוק של הבינה שנמשך ויוצא ואין מימיו
 פוסקים לעולמים (רמ"ק). עֲלִיהַ פְּתִיב ועליו כתוב בפסוק (ירמיה יז) וְהָיָה
 כְּעֵץ שָׂתוּל עַל מַיִם וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שָׂרְשָׁיו דהיינו שהת"ת הוא

הלימוד היומי

על הנצח וההוד הנקראים שקתות המים ושורשיו הוא בבינה הנקראת יובל (רמ"ק), **וְעַל דָּא אֶקְרִי אֲוֵרֵיתָא**, (משלי ג) **עֵץ חַיִּים הִיא וְגו'** ולכן ז"א שהוא סוד התורה הוא נקרא עץ החיים כי הוא מושרש במקום החיים שהוא בבינה. **וּמֵאֵי וְתוּמְכִיהָ מְאוּשָׁר** ומה הפירוש שכתוב ותומכיה מאושר. **הָא אֲוִקְמוּהִי, אֲבָל וְתוּמְכִיהָ מְאוּשָׁר, כְּמָה דְאַתָּה אָמַר** (בראשית ל) **בְּאֲשֵׁרֵי כִי אֲשֶׁרוֹנֵי בְנוֹת** אלא כבר ביארוהו באופן אחר אבל אנו נפרש שמש"כ ותומכיה מאושר פירושו הוא כמש"כ באשרי כי אשרוני בנות דהיינו שהוא הבינה הנקראת אשר וביאור הפסוק שתומכי התורה הם בנו"ה התומכים את הת"ת המושפע מהבינה הנקראת אשר (רמ"ק).

רעיא מהימנא

מסביר מצות הקרבת העומר

(ויקרא כג) **וְהִנִּיף אֶת הָעֹמֶר וְגו'** אומר הרעיא מהימנא על מש"כ והניף את העמר. **כְּקוּדָא דָּא, לְקַרְבָּא קַרְבֵּן הָעֹמֶר, קַרְבְּנָא דָּא, כְּלָא אִיהוּ בְּדַבְּקוּתָא עֵילָא וְתַתָּא, מְטְרוֹנִיתָא וּבְנֵהָא כְּחֵדָּא אֲזֵלִין** שמצוה זו היא להקריב קרבן עומר כי הקרבן הזה הוא כולו בחיבור ודבקות למעלה ולמטה, דהיינו במלכה שהיא השכינה למעלה ובבני ישראל למטה שהם הולכים כאחד וסוד הקרבן הוא לטהר את השכינה למעלה מאחיזת החיצונים וכן לטהר את בני ישראל למטה. **עֹמֶר דָּא, מְקַרְבֵּין יִשְׂרָאֵל בְּדַבְּיוּתָא דְלְהוֹן, וְהָהוּא קַרְבְּנָא אִיהוּ מִן שְׁעוּרִים** ואת הקרבן העומר היו מקריבים בני

הלימוד היומי